

ה' טבת ה'תשע"ה
.....
ויגש

"ונשנתם לבניך"

לה"י

שיהיו דברי תורה מחודדין בפניך...

עלון תורני לילדים

הדלקת הנר; 16/23

יציאת השבת; 19/17

מה בפרשה?

נגש יהודה לדבר עם יוסף ואמר לו "בי אדוני". מסבירים הפרשנים: 'בי' הכנה אתה כמוני, אחים אנו. מה שאני רואה בי את רואה בך ולשנינו לא כדאי להתקוטט. כאן מלמדנו יהודה יסוד חשוב בעבודת האדם עם חבריו. אם יראה בכל יהודי את ה'בי' שבו, את עצמו וידאג לחברו, שכן 'מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך', כך גם הוא יראה בך את ה'בי' שבו ויתן לך יחס הוגן והשלוש ישר בין כולם, וכשהשלוש שורר בין כולם אזי הקב"ה משרה שכנתו במקום, שכן גדול בעיני ה' השלוש יותר מכל הדברים. אבא לא אוהב שבניו רבים. אם שני אחים רבים על משהו ואחד מוותר, דוקא לו יעניק האב יותר. כך הקב"ה מחפש את הוותרנים וקם מעניק יותר. ברגע שאני אוהב כל אדם מישראל אני למעשה אוהב את הקב"ה, כי כל יהודי הוא יציר כפיו וכן של הקב"ה.

יהודה, שאחראי להחזיר ליעקב את בנימין, פונה ליוסף ומדבר אתו ואומר: "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי". דורשים על כך, איך אדם יעלה לשמים לאחר שנות חיו והוא לא שם לב מה עשה בימי נעוריו. ואנו כותבים זאת לילדים הקטנים החמודים כדי שיתעוררו מעתה ולא אחר כך ותקרטו למה לא עשינו יותר מצוות ולמה לא למדנו יותר תורה בצעירותנו. לכן עלינו עתה לשים לב על מעשינו. שכן סוף מעשה במחשבה תחלה - 'סוף' עלינו להסתכל על הסוף ולראות מה באמת חשוב ולעשותו. נתן דעתנו כדי שנשמח בגיל מבגר שנוכל לומר בספוק עשינו משהו מועיל בחיינו. כל עוד הנר דולק אפשר לתקן. החיים הם כמשל לאולם התנות כל עוד התנהג לא נגמרה אפשר לאכול.

בראשית

נח

לך לך

וירא

חיי שרה

תולדות

ויצא

וישלח

וישב

מקץ

ויגש

ויחי

שו"ת..

ש. כאשר יוסף ובנימין נפגשים ומתחבקים הם בוכים אחד על צוואר חברו. כל אחד ראה ברוח הקדש את בית המקדש שיהיה בחלקו של השני ובכה עליו שיתר. ושואלים, ומדוע יבכה כל אחד על בית מקדש של השני, שיבכה על שלו?

ת. יוסף ובנימין באים ללמדנו שכאשר אנו רואים שהשני, חברי בצער עלי להצטרף בצער, ולא רק לחשב מזל שזה לא קרה לי או חלילה לשמוח שאחר מצטער שכן כל ישראל אחים, כאשר יהודי מצטער עלי להצטרף ולהתפלל בשבילו. וממילא אם אדאג לאחר ה' ידאג לי שלא אהיה בצער.

את פ"ש

- א. צרה גדולה (מד, כט)
- ב. אח יוסף (מה, יד)
- ג. המקום שבו ישבו בניו במצרים (פה, י)
- ד. מבני יעקב, אבי חיים (מו, כג)
- ה. השלם: "כל תבה שצרכה לי בתחלתה השיל לה הכתוב ___ בסופה" (לב, ד)
- ו. פקשת השבוע
- ז. מבני יהודה (מו, יב)
- ח. הכמות שהורה יוסף על המצרים להחזיר לו מהיבול (מו, כד)
- ט. ילדים קטנים (מה, ט)
- י. נגש אל יוסף לדבר עמו ומסביר שהוא ערב לשלומי של בנימין (מד, יח)
- כ. נקרא כך ע"ש שנקספים אליו (מו, יד)
- ל. מבני יעקב שמצא ראשון את הכסף בשקו ע"פ רש"י (מב, כ)
- מ. גיל יעקב בדתו למצרים (מד, ט)

ג. השלם: "מה-נדבר, ומה" (מד, טז)

ס. מבני זבולן (מו, יד)

ע. מבני יהודה (מו, יב)

פ. הופיעו בחלומי הראשון של פרעה (מא, ב)

צ. מחלקי היום, בזמן זה סעדו יוסף ואחיו (מג, טז)

ק. חתוך שבולים (מה, ו)

ר. במקום זה הושיב יוסף את אביו ובניו (מז, יא)

ש. מס' יוצאי ירכו של יעקב הבאים מצרימה (מו, כ)

ת. בר (מז, כד)

נכון / לא נכון

1. שמעון היה בין הגבורים שבאחים. נכון / לא נכון
2. רעמסס בארץ ג'שן. נכון / לא נכון

זכות הלימוד בעלון לרפואת שלום בן צדוק מעודה הי"ו

מוֹשָׁגִים מֵחֵן קוּ בֵּין הַמוֹשָׁג לַתְּשׁוּבָה

- חֲזָרָה אֶל יַעֲקֹב כַּשְּׁנוּדָע לוֹ שְׁיוֹסֵף חָי • יַעֲקֹב
- נִכְפַּל שְׁמוֹ לְאוֹת חִיבָה • גְּרִיסִין שֶׁל פּוֹל
- נִשְׁלַח לַיַּעֲקֹב ע"י יוֹסֵף • רוּעֵה צֶאֱן
- רַק כַּשְׂרָאִיתִי אֶת הָעֲגָלוֹת הַיָּמֵנִיתִי • הַשְׂכִּינָה
- תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם • הַקְדוּשָׁה
- יַעֲקֹב • יַעֲקֹב

מִי אָמַר לְמִי?

"כִּי אֶרְאֶה בָרַע אֶשֶׁר יִבְצֵא אֶת אָבִי"

ל _____

פְּעֻנַח אֶת הַפְּסוּקָה: (כְּתַב רַש"י)

וַעֲלוּ אֶל אָבִי. אַרְצָה יִשְׂרָאֵל גְּבוּלָה מִכָּל הָאֲרָצוֹת.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

פִּינַת א"ת ב"ש - פְּעֻנַח אֶת הַפֶּסֶס הַבֵּא...

"פִּזְעַשׁ תֵּא תִשְׁמַח פִּיא"

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א

הַשְּׁלֵם אֶת הַפְּסוּקָה

"וַיִּשְׁלַחְנִי _____ לְבָנֵיכֶם _____ לְכֶם _____ בְּאֶרֶץ _____
לְכֶם _____ גְּדֻלָּה"

תַּרְמִילוֹן: לְפָלִיטָה * שְׂאֵרִית * אֶ-לֵהִים * לְשׁוּם * וְלִכְהוֹת *

פִּינַת הַהֲלָכָה "וְהִגְדַת לְבִנְךָ"

חִיּוּב נְשִׂים וְקִטְנִים בַּקְדוּשׁ

נְשִׂים וְכֹלֹת לְהוֹצִיא אֶת הָאֲנָשִׁים וְיָדֵי חוֹבְתֵי קְדוּשָׁה, הוֹאִיל וְהֵן מְצוּוֹת עַל הַקְדוּשָׁה מִן הַתּוֹרָה כְּמוֹתֵם. וְלָכֵן כַּשֶּׁבַעֵל הַבַּיִת נֶעְדָר מִבֵּיתוֹ, אוֹ שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְקַדְּשׁ, תִּקְדַּשׁ הָאִשָּׁה וְתוֹצִיא אֶת בְּנֵי הַבַּיִת וְיָדֵי חוֹבְתֵם.

קָטָן אִינוֹ חַיִּיב בַּקְדוּשָׁה אֲלָא מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים כִּדִּי לְחַנְכוֹ בַּמְצוּוֹת, וְאִינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא אֲחֵרִים מִחִיּוּבֵם בַּקְדוּשָׁה מִן הַתּוֹרָה, שְׂכַל שְׂאִינוֹ מְחוּיָב בְּדָבָר אִינוֹ מוֹצִיא אֲחֵרִים וְיָדֵי חוֹבְתֵם.

וּמִכַּאֲן יֵשׁ לְלִמְדָה, שְׂגָם אִם בַּעַל הַבַּיִת נֶעְדָר מִבֵּיתוֹ, אוֹ שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְקַדְּשׁ, אֵין לְתֵת לְקָטָן שֶׁהוּא פְחוֹת מִבְּרַח מְצוּהָ לְקַדְּשׁ כִּדִּי לְהוֹצִיא וְיָדֵי חוֹבְהָ אֶת אִמּוֹ וְיִתֵּר בְּנֵי הַבַּיִת.

וְאִלּוּם, אִם מְלֵאוֹ לְנֶעֱר 13 שָׁנָה, יָכוֹל לְקַדְּשׁ וְלְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ הַגְּדוּלִים וְיָדֵי חוֹבְתֵם, וְאֵין חוֹשְׁשִׁים שְׂמָא אִינוֹ בּוֹגֵר גּוֹפְנִית, כִּיּוֹן שָׂרֵב רַבִּים שֶׁל הַנְּעָרִים שְׂקֵלְאוֹ לְהֵם 13 שָׁנָה כְּכָר בְּגָרוֹ גּוֹפְנִית. וּמְכַל מְקוּם עֲדִיף שֶׁיִּקְדַּשׁ גְּדוּל וְדַאי אִן הָאֵם.

מְצַאוּ אֶת הַמְּלִים הַבְּאוֹת בַּתְּפִזְרָת * וַיִּגַּשׁ * עֲגָלוֹת * יְהוּדָה * פְּרָעָה * אֵב זָקָן * אַח * יָלַד זָקָנִים * אֹכֵל * נֶעַר * יוֹסֵף * מִצְרַיִם * כָּעֵב * חַרִּישׁ * קִצִּיר * מִשְׁלַח * אֲדוּן * גִּשְׁוֹן * בְּנִמְיוֹן * כְּנַעַן * חֲלִיפוֹת * כְּסָף * חֲמֻרִים * אֶתְנָת * בָּר * לַחֵם * מִזְוֹן * יַעֲקֹב * יִשְׂרָאֵל * בָּאֵר שֶׁבַע * רְאוּבֵן * מְנַשֶּׁה * אֶפְרַיִם * בְּלַע * בְּכָר * אֲשָׁבֵל *

מִי אֲנִי?

- הַאֲרָץ הַגְּבוּלָה חִמְנִית _____
 - כֶּשֶׁת _____
 - אָדָם שֶׁעָשָׂה בְּרִית _____
 - בְּחֵלְקוֹ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ _____
 - נִשְׁלַח לַיַּעֲקֹב ע"י יוֹסֵף _____
 - אוֹתָהּ אוֹמְרִים כְּשִׁיּוֹצִאִים לְדֶרֶךְ _____
- תַּרְמִילוֹן:

בְּנִמְיוֹן * יוֹן * יִשָּׁן * עֲנִי * יִשְׂרָאֵל * מְהוּל * תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ *

מְצַאוּ אֶת הַפְּסוּקִים בַּפְּרָשָׁה: (אִימְטְרָה)

"6, 300, 80, 50, 2 - 5, 200, 6, 300, 100 - 6, 300, 80, 50, 6"

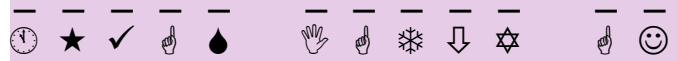
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30

מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
40	50	60	70	80	90	100	200	300	400

חִזְרֵית הַשְּׂבוּעָה

מַדּוּעַ פֶּטֶר יוֹסֵף אֶת כְּהֵנִי מִצְרַיִם
מִהַעֲבֵרַת אֲדַמְתֵם לְפָרְעֹה?

כְּתַב סִתְרִים

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ
☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘

ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	ך	ם	ו	ף	ץ
☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘	☘

א	ה	ת	ו	ל	ג	ע	ו	פ	ש	מ	ר	י	ח
ש	ע	ט	א	ח	ר	ל	כ	א	ר	ש	ק	ב	ד
ב	ח	ל	ח	ה	ע	ר	י	א	ר	מ	ר	ב	ג
ל	ה	ח	א	ב	ס	ד	ר	ע	ב	ז	י	צ	פ
פ	ת	ר	ה	ו	מ	ק	צ	נ	ש	ר	ר	ת	פ
ו	ת	ר	ז	א	ש	ה	ע	ט	ק	ע	י	י	כ
ב	ק	ק	ש	נ	י	ד	ז	ג	מ	ו	מ	ג	נ
כ	ת	ז	נ	ב	מ	ל	ד	ח	י	נ	ס	ע	י
ב	א	ס	ו	ב	ח	ל	י	פ	ו	ת	פ	ה	ו
ל	ו	א	פ	ר	י	מ	פ	ס	ת	ד	צ	נ	ע
ע	ר	ח	ט	ק	צ	י	ר	כ	ר	ב	א	ר	ש
א	ש	י	ק	א	ד	ו	נ	א	ר	מ	ז	ו	ג